

Životné jubileum MUDr. Teodora Streichera

MUDr. Teodor Streicher, emeritný primár očnému oddeleniu NSP Prievidza so sídlom v Bojniciach, sa v týchto dňoch dožíva 90 rokov.

Narodil sa 9. októbra 1931 v Bošanoch okres Topoľčany, v učiteľskej rodine. Detstvo a rannú mladosť prežil v okolí Piešťan a Topoľčian, kde na tamojšom gymnáziu v roku 1950 úspešne zmaturoval. Na Lekárskej fakulte v Bratislave promoval v roku 1956.

V tých časoch nebolo možné si zvoliť medicínsky odbor, ani miesto pôsobenia, preto počas 5-tich rokov po promócii pracoval ako praktický lekár na východnom Slovensku a ako závodný banský lekár v Handlovej.

Táto práca ho absolútne nenapĺňala, preto využil príležitosť a v roku 1961 začal pracovať v novovzniknutej nemocnici v Bojniciach na očnému oddelení, ktoré vtedy viedol primár MUDr. František Kuruc. Ukázalo sa, že oftalmológia je oblasť medicíny, v ktorej sa tzv. „našiel“. Po atestácii I. stupňa, krátkom období práce pri lôžku a na očnej ambulancii, absolvovaní atestácie II. stupňa a odchode primára Kuruca do exilu sa stal v roku 1969 primárom očnému oddeleniu a viedol ho nepretržite dlhých 24 rokov až do roku 1993. Pod jeho vedením úspešne absolvovalo atestáciu I. stupňa 14 lekárov, z toho šiesti aj atestáciu II. stupňa a piati z nich sa stali primármi.

Aj po ukončení funkčného obdobia primariátu aktívne pracoval až do roku 2000.

Veľkú úlohu v jeho medicínskom raste mali študijné pobyty v zahraničí – Jena, Magdeburg, Halle, ale i na klinikách vo vtedajšom Československu. Dokonalý prehľad o novinkách v diagnostike a liečbe očných chorôb získaval neustálym štúdiom zahraničnej literatúry, ktorú napriek problémom vtedajšieho sveta dokázal zhromažďovať a zároveň všetky implementovať do starostlivosti o pacientov.

Popri množstve bežnej a aj organizačnej práce sa venoval najmä hereditárnym, degeneratívnym, dystrofickým a cievnym chorobám sietnice, ako aj vývojovým chorobám oka. Záujem práve o túto časť oftalmológie bol príčinou zahájenia diagnostiky pomocou fluoresceínovej angiografie sietnice už v roku 1972 a neskôr v roku 1988 i fluoresceínovej angiografie dúhovky v Bojniciach.

Keď sa na historicky prvej účasti slovenských oftalmológov na Európskom kongrese oftalmológov /SOE/ v Bruseli po nežnej revolúcii v roku 1992 zrodila myšlienka založenia FAN klubu fluoresceínovej angiografie na Slovensku, práve on sa stal jeho prvým prezidentom. Bol zanietým organizátorom, propagátorom, autorom mnohých prednášok a aj prednášateľom a učiteľom. Myšlienka nekonvenčného stretávania, diskusií, vý-

meny skúseností a rozhovorov na odborné témy bola za jeho „prezidentovania“ do bodky naplnená. Stretávanie sa členov i nečlenov klubu 2x ročne, vždy v inom mesiaci, splnilo svoju odbornú i spoločenskú úlohu a diagnostika ochorení dúhovky a sietnice sa v tej dobe posunula na vyššiu úroveň na celom Slovensku.

Napriek množstvu inej práce a ťažkým podmienkam, keď pracoval len sám, alebo s jedným–dvomi sekundárnymi lekármi, stihol publikovať, prednášať i vedecky pracovať. Publikoval viac ako 40 článkov v domácich i zahraničných odborných časopisoch, odprednášal stovky prednášok na rôznych fórach, bol zanietým a vyhľadávaným diskutérom na oftalmologických kongresoch, čestným hosťom na mnohých z nich.

Vypracoval videokazetu o fluoresceínovej angiografii sietnice a inštruktážne výučbové CD o fluoresceínovej angiografii dúhovky výlučne z materiálu vlastného pracoviska.

V rokoch 1986–1998 bol členom výboru Slovenskej oftalmologickej spoločnosti, viackrát bol ocenený za najlepšiu publikáciu roka, je nositeľom zlatej medaily za zásluhy od Slovenskej lekárskej spoločnosti a mimoriadneho ocenenia sodalen honoris causa.

Nemocnica Bojnice ho ocenila medailou pri príležitosti 50. výročia jej otvorenia.

Aj po roku 2000 je v kontakte so „svojím“ oddelením, stále pôsobí ako konzultant angiografických nálezov, poskytuje rady pri príprave prednášok, ale aj pri atestačných prácach.

Jeho veľkou životnou záľubou a koníčkom bolo poľovníctvo. V lese a na poľovačkách trávil veľa času a vždy mal aj veselú alebo poučnú príhodu, ktorú prezentoval na spoločných stretnutiach so spolupracovníkmi.

Ale celoživotnou láskou bola okrem rodiny vždy, a doteraz aj je, oftalmológia. Podľa jeho vlastných slov: **„Keby som sa znovu narodil, bol by som zase len oftalmológom“.**

Vážený pán primár, dovoľte nám, všetkým spolupracovníkom a Vaším žiakom, pográtulovať Vám k úžasnému životnému jubileu. Ďakujeme Vám aj za vašich pacientov, ktorým ste pomohli a neváhali im venovať svoj čas a vedomosti k liečbe. Rovnako ďakujeme za všetkých vašich žiakov, ktorých ste inšpirovali k ďalšiemu štúdiu a vštepili im lásku k očnému lekárstvu, aj za kolegov z iných pracovísk, ktorí o Vás stále s úctou hovoria.

Do ďalšieho života Vám želáme pevné zdravie, optimizmus a veľa šťastia.

S úctou a poďakovaním za kolektív očnému oddeleniu
MUDr. Jana Špírková